

Til § 32.

I forslaget er angivet de betingelser, som stilles, for at en kasse kan anerkendes.

Nr. 1 svarer til bestemmelser i gældende lovs § 6, stk. 1 og 2, om de fagområder, inden for hvilke kasser kan anerkendes. De fagområder, som opregnes i forslaget, er i det væsentlige de samme, som nævnes i gældende lovs § 6, stk. 1. Dog er ordet „landbrug“ erstattet af „landbrug m. v.“ med henblik på at tydeliggøre, at der uden videre skal være adgang til at lade anerkendte arbejdsløshedskasser omfatte personer, som er beskæftiget ved såvel egentligt landbrug som ved anden form for jordbrug, f. eks. skovbrug og gartneri. Endvidere foreslås opregningen af fag udvidet til også at omfatte fiskerierhvervet; fiskere, som er lønmodtagere, har nu adgang til medlemskab i Arbejdsmandenes og Specialarbejdernes Arbejdsløshedskasse. Endelig foreslås udtrykket „jordarbejde“ erstattet af „anlægsvirksomhed“, hvorved det fastslås, at alle erhvervsområder inden for bygge- og anlægsvirksomhed (byggevirksomhed omfattes af udtrykkene „industri“ og „håndværk“) hører blandt de her omtalte fagområder.

Om forslaget i nr. 2 henvises til de indledende bemærkninger.

I nr. 3 foreslås, at det skal betragtes som en anerkendelsesbetingelse, at kassens vedtægt er i overensstemmelse med den standardvedtægt, som er omtalt nedenfor i bemærkningerne til § 34.

I gældende lov findes de almindelige anerkendelsesbetingelser angivet i § 8, hvoraf fremgår, at en kasse for at kunne anerkendes skal have mindst 100 medlemmer og mindst omfatte en landsdel.

Sidstnævnte betingelse er ikke optaget i forslaget, men det fremgår af lovforslagets formulering, herunder bl. a. af § 41, stk. 1, nr. 1, om ret til medlemskab, at det forudsættes, at kun kasser, som omfatter hele landet, med undtagelse af Færøerne og Grønland, skal kunne anerkendes.

Dette er i overensstemmelse med arbejdsløshedsforsikringsudvalgets forslag; i udvalgsbetænkningen er der henvist til, at der i hvert fald ikke siden 1932 har bestået anerkendte arbejdsløshedskasser, som ikke er landsomfattende. Det kan næppe antages, at behov for lokale kasser vil opstå, og administrative hensyn taler imod adgang til anerkendelse af sådanne kasser.

Til § 33.

Forslaget svarer med enkelte redaktionelle ændringer til gældende lovs § 7, stk. 3.

Til § 34.

Forslaget svarer stort set til de regler, som findes i gældende lovs § 22, stk. 1.

I sin betænkning har arbejdsløshedsforsikringsudvalget peget på, at den ligestilling af kasserne i økonomisk henseende, som blev gennemført ved lov nr. 40 af 22. februar 1967, naturligt må føre til, at også de nærmere regler for kassernes virksomhed, som fastsættes i den enkelte kasses vedtægt, bør være så ensartet som mulig. Med henblik herpå foreslås det såvel af udvalget som i nærværende lovforslag, at den norm, i overensstemmelse med hvilken kassernes vedtægter skal være affattet, skal betegnes standardvedtægten, medens den gældende lov anvender udtrykket mønstervedtægten. I udvalgsbetænkningen foreslås, at standardvedtægten skal udarbejdes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet, medens det i forslagets stk. 1 foreslås, at standardvedtægten skal udarbejdes af direktøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet, hvorefter vedtægten skal godkendes af arbejdsministeren. Baggrunden for dette forslag er, at standardvedtægten indhold på en lang række punkter tjener til at udfylde lovens bestemmelser; og således i betydeligt omfang vil øve indflydelse på omfanget af de udgifter, der er forbundet med arbejdsløshedsforsikringen, og som fuldt ud afholdes af statskassen, når det i loven fastsatte medlemsbidrag er indbetalt.

Til § 35.

Stk. 1 svarer til gældende lovs § 22, stk. 3, 1. punktum, hvis andet punktum om en særlig procedure ved godkendelse af visse udgiftsforvoldende vedtægtsændringer ikke foreslås optaget i loven, idet den, jfr. bemærkningerne foran til § 34 om kassernes vedtægters overensstemmelse med standardvedtægten, må findes overflødig.

Om forslaget i stk. 2 henvises til punkt F, nr. 2, i de almindelige bemærkninger til afsnit III.

Til § 36.

I overensstemmelse med arbejdsløshedsforsikringsudvalgets betænkning foreslås, at der i loven indsættes en regel om den fremgangsmåde, der skal følges, såfremt en kasse ønsker at frasige sig anerkendelsen. De foreslåede regler svarer ganske til dem, som nu findes i hver enkelt kasses vedtægt — i overensstemmelse med den gældende mønstervedtægt — og de tilsigter at sikre, at anerkendelse kun opgives, dersom der er massivt flertal herfor blandt kassens medlemmer.

Til § 37.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til gældende lovs § 7, stk. 4, 1. punktum.